

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE GÓRNICZEJ**

z dnia 2021 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NPII.4131.1.46.2021 Wojewody Śląskiego stwierdzające nieważność całej Uchwały nr XXV/532/2020 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia programu osłonowego w zakresie zmniejszenia wydatków mieszkańców Gminy Dąbrowa Górnicza z tytułu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gromadzonymi w sposób selektywny na lata 2021-2023

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2020 r., poz. 713 z późniejszymi zmianami) na wniosek Prezydenta Miasta

**Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej
uchwała:**

§ 1. Wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NPII.4131.1.46.2021 Wojewody Śląskiego stwierdzające nieważność całej Uchwały nr XXV/532/2020 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia programu osłonowego w zakresie zmniejszenia wydatków mieszkańców Gminy Dąbrowa Górnicza z tytułu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gromadzonymi w sposób selektywny na lata 2021-2023.

§ 2. Prezydent Miasta Dąbrowy Górniczej jest uprawniony do ustanowienia pełnomocnika procesowego, upoważnionego do reprezentacji Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej przed właściwym sądem administracyjnym, w tym do sporządzenia, wniesienia i udzielenia odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Dąbrowa Górnicza.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Dąbrowie Górniczej

Agnieszka Pasternak

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NPII.4131.1.46.2021 Wojewody Śląskiego stwierdzające nieważność całej Uchwały nr XXV/532/2020 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia programu osłonowego w zakresie zmniejszenia wydatków mieszkańców Gminy Dąbrowa Górnicza z tytułu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gromadzonymi w sposób selektywny na lata 2021-2023

Wojewoda Śląski rozstrzygnięciem nadzorczym stwierdził nieważność całej uchwały Nr XXV/532/2020 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia programu osłonowego w zakresie zmniejszenia wydatków mieszkańców Gminy Dąbrowa Górnicza z tytułu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gromadzonymi w sposób selektywny na lata 2021-2023.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż kryterium dochodowe dla osób samotnie gospodarujących dla przyznawania zasiłku celowego na pokrycie wydatków związanych z gospodarowaniem odpadami zostało podniesione do 250% kryterium podstawowego, na podstawie uchwały Rady Miasta nr XXV/531/2020. Uchwała ta – według posiadanej wiedzy – nie została zakwestionowana. Uchwała ta stanowi prawo miejscowe, a zatem zawiera normy abstrakcyjne i ogólnie obowiązujące na terenie Miasta oraz stanowi podstawę wydawania decyzji w sprawie zasiłków celowych.

Natomiast kwestionowana uchwała jako program osłonowy nie zawiera norm powszechnie obowiązujących na terenie gminy, gdyż jest aktem wewnętrznego kierownictwa i z tego powodu nie była przekazana do publikacji. W tym kontekście istnieje całkowita zgodność sytuacji prawnej ze stanowiskiem prezentowanym przez wojewodę.

Wobec powołanej wyżej uchwały XXV/531/2020, nie zawiera ona również norm skutkujących podniesieniem kryterium dochodowego, lecz jedynie w tym zakresie jest konsekwencją podniesienia tego kryterium na podstawie przepisu prawa miejscowego.

W ramach natomiast wewnętrznego kierownictwa możliwe jest wprowadzenie regulacji wskazujących w jaki sposób jednostki realizujące świadczenia powinny postępować i czym się kierować w ramach procedury przyznawania zasiłków celowych. Podkreślenia wymaga, iż przyznawanie zasiłków celowych odbywa się zasadniczo w ramach uznania administracyjnego, zatem istotne jest jedynie, ażeby regulacje programu osłonowego nie narzucały organowi orzekającemu rozwiązań sprzecznych z prawem. Jest bowiem oczywiste, iż decyzje w sprawie zasiłku celowego – bez względu na program osłonowy – muszą być wydawane w oparciu o przepisy ustawy o pomocy społecznej i kodeksu postępowania administracyjnego i tylko pod tym kontem podlegają kontroli instancyjnej. Przy przyjęciu jednak założenia, że program osłonowy nie może przewidywać określonych kierunków orzekania w ramach decyzji o przyznaniu zasiłku celowego, oznaczałoby całkowite wyłączenie możliwości realizacji założonych przez jednostkę celów o charakterze socjalnym, przy wykorzystaniu instrumentów ustawy o pomocy społecznej. Skoro podstawą uchwalania programów osłonowych jest ustawa o pomocy społecznej, uznać należy iż wolą ustawodawcy było wykorzystywanie przy ich realizacji instrumentów przewidzianych przez tę ustawę. Stanowisko, iż cele programów osłonowych mogą być realizowane przy wykorzystaniu zasiłku celowego, w tym z uwzględnieniem zasad i regulacji wyrażonych w programie osłonowym zostało wyrażone wielokrotnie przez orzecznictwo sądowo-administracyjne. (wyroki:

I OSK 430/19, Program pomocy osobom zagrożonym eksmisją. - Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego LEX nr 3007715

I OSK 614/16, Kompetencja rady gminy do stanowienia aktów prawa miejscowego w zakresie pomocy

społecznej. - Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego LEX nr 2165159 Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2016 r. I OSK 614/16
IV SA/Wr 429/18 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu LEX nr 2599943)
Z tych względów stanowisko wojewody jest nieuzasadnione.

II Zastępcą Prezydenta Miasta
Bożena Borowiec